

Покров Пресвете Богородице

Одувек је црква прослављала Пресвету Богородицу као покровитељку и заштитницу рода хришћанскога, која својим ходатајственим молитвама умилоствљава Бога према нама грешнима. Безброј пута показала се очигледно помоћ Пресвете Богородице како појединцима тако и народима, како у миру тако и у рату, како у монашким пустињама тако и у многољудним градовима. Догађај који црква данас спомиње и празнује, доказује само то постојано покровитељство Пресвете Богородице над родом хришћанским. У време цара Лава Мудрога (или Философа) 1. октобра 911. године, било је свеноћно бдење у Богородичној цркви Влахерне у Цариграду. Народа је била пуна црква. У позадини цркве стајао је свети Андреј Јуродиви са својим учеником Епифанијем. У четврти сат ноћи појави се Пресвета Богородица изнад народа са распростртим омофором на рукама, као да том одећом покриваше народ. Беше обучена у златокрасну порфиру и сва блисташе у неисказаном сјају, окружена апостолима, светитељима, мученицима и девицама. Свети Андреј видећи то јављање, показа руком Епифанију блаженом, и упита га: „Видиш ли, брате, Царицу и госпођу над свим, како се моли за сав свет?” Одговори Епифаније: „Видим, оче, и ужасавам се!” Због тога се установи ово празновање, да нас подсети како на тај догађај, тако и на стално покровитељство Пресвете Богородице, кад год ми то покровитељство, тај покров њен молитвено иштемo у невољама.

pravoslavie.cl/sr